

25η ΜΑΡΤΙΟΥ 1821

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ ΣΤΕΦΑΝΙΑΣ ΜΠΟΥΓΛΑ ΕΚΠ/ΚΟΥ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Σήμερα γιορτάζουμε διπλή γιορτή. Τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου και τον Ευαγγελισμό της Ελλάδας. Εκεί στη γη της Ιουδαίας, τη χώρα των θεόπνευστων προφητών, ο αρχάγγελος Γαβριήλ, σαν σήμερα προσφέρει τον κρίνο στη σεμνή Παρθένο και ευαγγελίζεται την Γέννηση του Σωτήρα της ανθρωπότητας.

Εδώ στην Ελλάδα, στη γη της σοφίας, των ηρώων και των ημίθεων, στην αγιοφρούρητη Μονή της Αγίας Λαύρας ένας εμπνευσμένος ιεράρχης, ο Παλαιών Πατρών Γερμανός, υψώνει το Λάβαρο, της Λευτεριάς πέπλο, και ευαγγελίζεται με τα προφητικά λόγια του ,ξέχειλα από πατριωτικό παλμό και τρεμάμενα από ιερή συγκίνηση, τη λύτρωση του ελληνισμού από τη μισαρή τυραννία.

Εορτάζουμε με συγκίνηση και υπερηφάνεια, για να αποδώσουμε φόρο τιμής και ευγνωμοσύνης στους ήρωες του 21. Αυτούς που πολέμησαν και θυσιάστηκαν, “ για του Χριστού την πίστη την αγία και της πατρίδας την ελευθερία”.

Στρέφουμε τη σκέψη μας στο παρελθόν, για να εξετάσουμε την ιστορική αυτή περίοδο, όχι για απλή υπόμνηση των γεγονότων αλλά για να αντλήσουμε διδάγματα.

Με την άλωση της Κωνσταντινούπολης, στις 29 Μαΐου 1453, η μαύρη νύχτα της σκλαβιάς κάλυψε τον εθνικό ορίζοντα, και το όνομα της Ελλάδας έσβησε από το χάρτη της Υδρογείου.

Για 400 περίπου χρόνια οι Έλληνες δοκίμασαν την καταπίεση και τη σκληρότητα του δυνάστη, που εκδηλωνόταν με σφαγές και διώξεις, αρπαγές και καταστροφές της περιουσίας, με βίαιο εξισλαμισμό και παιδομάζωμα. Η ελπίδα όμως και η πίστη δεν έσβησαν από τις καρδιές των Ελλήνων. Έγιναν τραγούδι και ύμνος ,που απλώνονταν στα χωριά και τις πόλεις ,στους κάμπους και στα βουνά και γίνονταν δύναμη όλων των σκλαβωμένων Ελλήνων εναντίον του βάρβαρου κατακτητή.

Καταστροφή και ερήμωση σκέπασαν τότε κάθε ελληνική γωνιά. Οι εκκλησίες έγιναν τζαμιά. Τα αρχαία μνημεία ερειπώθηκαν. Τα σπίτια γυμνώθηκαν και τα σχολεία έκλεισαν. Ο δυνάστης κατακτητής πίστευε πως με τις διώξεις, τα μαρτύρια, τις σφαγές, τις λεηλασίες, το παιδομάζωμα, τους δυσβάστακτους φόρους, την εξαθλίωση και την αγραμματοσύνη θα κατάφερνε και ψυχικά να σκλαβώσει το λαό και να του αφανίσει κάθε ελπίδα για ξεσηκωμό.

Όμως δεν κατάφερε τίποτα από ότι υπολόγιζε, γιατί ο Έλληνας είναι γεννημένος να ζει ελεύθερα και ξέρει να υπερασπίζεται τα ιδανικά του κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες.

Εμπνευσμένοι Έλληνες όπως : Ο Αθανάσιος Τσακάλωφ και ο Νικόλαος Σκουφάς από την Ηπειρο, και ο Εμμανουήλ Ξάνθος από την Πάτμο, ίδρυσαν τη "Φιλική Εταιρεία" και οργάνωσαν το Έθνος για την εξέγερση και την τελική αναμέτρηση. Για το λόγο αυτό η "Φιλική Εταιρεία" δίκαια θεωρείται προπομπός της Επανάστασης του 1821.

Από την Πελοπόννησο διαδόθηκε σε όλη την υπόδουλη Ελλάδα. Η Στερεά και η Εύβοια, η Θεσσαλία, η Ήπειρος και η Μακεδονία, η Κρήτη και τα άλλα Νησιά εξεγέρθηκαν με μια κραυγή "Ελευθερία ή Θάνατος". Δύο μήνες αργότερα, αν και ο Υψηλάντης ηττήθηκε στο Δραγατσάνι, οι Έλληνες δεν πτοήθηκαν, αλλά συνέχισαν τον "υπέρ πάντων αγώνα" με ιερό πείσμα και πνεύμα αυτοθυσίας.

Η θυσία του Αθανασίου Διάκου στη γέφυρα της Αλαμάνας, του Οδυσσέα Ανδρούτσου στο Χάνι της Γραβιάς, η κατάληψη της Τρίπολης και η καταστροφή της Στρατιάς του Δράμαλη στα Δερβενάκια αποτέλεσαν γεγονότα που εδραίωσαν την πίστη των Ελλήνων και χαλύβδωσαν την θέλησή τους, για την κατάκτηση της ελευθερίας.

Εκτός όμως από τις επιτυχίες υπήρξαν μεγάλες καταστροφές και αρκετές αποτυχίες. Απο τις αποτυχίες και τις καταστροφές αυτές, αρκετές οφείλονται στη συντριπτική υπεροχή του εχθρού και μερικές στα σφάλματα και στη διένεξη μεταξύ των Ελλήνων.

Ευτυχώς όμως “ ο Θεός είχε υπογράψει την ελευθερία της Ελλάδας και δεν πήρε πίσω την υπογραφή του” ,όπως έλεγε ο γέρος του Μωριά.

Στις μέρες μας καθώς παρατηρούνται γενικότερες αναταράξεις και πόλεμοι, γίνεται ακόμα πιο επιτακτικό το αίτημα για ενότητα, ομόνοια και γόνιμη συνεργασία σε κάθε τομέα της ανθρώπινης δραστηριότητας. Πρέπει δε να μας απασχολεί όχι μόνο τι κάνει η πατρίδα για μας ,αλλά και τι κάνουμε εμείς για την πατρίδα.

Σήμερα λοιπόν, με ευλάβεια γονατίζουμε νοερά στους τάφους των αθάντων νεκρών, για να αποτίσουμε φόρο τιμής και ευγνωμοσύνης στους ήρωες και μάρτυρες της Επανάστασης του 1821.Είναι το ελάχιστο χρέος προς αυτούς που ζύμωσαν με την αρετή τα πανανθρώπινα ιδανικά ,την αγάπη στο Θεό και την πατρίδα ,την καρτερία ,την αυταπάρνηση και τη θυσία.

Ζήτω η ελευθερία

Ζήτω η επανάσταση του 1821

Ζήτω η Ελλάδα